

“Figueres no pot ser un territori amable per al cultiu de marihuana”

L'alcalde de Figueres té dos ulls i veu que la neteja no és la idònia. O, si ho vol dir d'una altra manera, la ciutat està bruta

L'oposició no ha volgut fer un govern més ampli. I qui acaba pagant les factures de les picabaralles polítiques és la ciutat

Ha substituït Marta Felip, que al juny va ser nomenada secretària general d'Empresa i Coneixement. Però fins al novembre vostè no va ser alcalde. Una transició especialment llarga. Van pesar massa els interessos personals i de partit?

Crec que no. Sí que és veritat que des de fora es podia tenir aquesta sensació. Però Marta Felip va dir des d'un principi que ho deixaria a la tardor. Volia tancar carpetes de temes que havia liderat per deixar les coses planeres i que qui vingués pogués encarar nous reptes.

En el seu discurs de presa de possessió ja avisava que no renunciava a l'herència de Felip però que hi hauria canvis en les formes. Quines formes no li han agradat de l'etapa anterior?

La relació amb Marta Felip s'ha basat en els principis de professionalitat i lleialtat i agreeixo la responsabilitat que va tenir de liderar l'Ajuntament en un moment de turbulències polítiques. Recordi que vam arribar a governar amb una minoria de 5 sobre 21 regidors. Però quan parlo que exerciré l'alcaldia amb el meu propi estil és perquè crec que tinc unes qualitats diferents: política de mà estesa, diàleg i consens. I crec que així ho vaig reflectir en les meves primeres setmanes de govern, en què l'objectiu número u era donar estabilitat al govern. I això volia dir eixamplar-lo. I aquest és l'estil i la manera de fer que em caracteritza.

Sobre l'oposició, durant aquest mandat el xoc ha estat totalment frontal. Què ha fallat i què està fent per reconduir-ho?

Els números no enganyen. Ha fallat alguna cosa? I tant. Hem de fer autocrítica? També. El primer que hem intentat fer és eixamplar el govern perquè amb una minoria de cinc no pots dur a terme la teva acció de govern. Ara som set, perquè s'han reincorporat els dos exregidors d'Unió. Ens agradaria ser més i hem apel·lat als altres grups perquè hi participessin i fer un grup més ampli, però la seva resposta ha estat que no. Totalment legítima, però gens beneficiosa per a la ciutat. I torno a dir que qui acaba pagant les factures d'aquestes picabaralles polítiques és la ciutat. I això és una pena.

En accedir al càrrec va afirmar que Figueres està instal·lada en un sentiment de negativitat. Per què ho va dir i com es reverteix?

Estem en un moment en què tot sembla negatiu. Les xarxes socials fan molt mal. Sempre té veu el que es queixa i el que està content calla. A Figueres, en els darrers temps, s'ha instal·lat aquest sentiment negatiu. I vull apel·lar al sentiment d'orgull figuerenc i sobretot al potencial de la ciutat i de la seva gent. Una ciutat que rep més d'un milió de persones, entre altres coses, té molts actius.

Una de les primeres mesures que va prendre va ser aprovar un pla de xoc contra l'incivisme. Considera que és el principal problema de la ciutat? I en què consisteix aquest pla de xoc?

Figueres té diversos problemes, i un d'ells és aquest. I com a resposta, vam proposar un pla de xoc contra la delinqüència i l'incivisme. I aquest pla té diverses branques. Perquè l'incivisme es pot manifestar en aquella persona que provoca la degradació de l'espai públic. També en aquells bars que no respecten horaris o posen la música massa alta. També en el consum de substàncies psicotròpiques al carrer. I també hi ha aquells que ja ultrapassen l'incivisme i entren de ple en el que és la delinqüència. Per tant, davant això hi ha d'haver un reforç del patrullatge de la guàrdia urbana, amb més hores i abocant-hi més recursos i esforços. I cal anar a l'arrel del problema. Per exemple, a Figueres hi ha moltes queixes sobre bars amb conductes incíviques. El primer que vam fer és enviar agents de la guàrdia urbana a fer batudes amb la finalitat que compleixin la llei o si no se li tancarà l'establiment.

Ha demanat més mossos d'esquadra. Ha obtingut alguna resposta?

El conseller m'ha posat de manifest la precarietat en què ells també es troben. Però el que ja ens ha ofert són efectius dels ARRO, mossos d'esquadra que són itinerants. I això s'ha visualitzat, per exemple, al barri del Culubret. Estem exercint una pressió brutal i ha donat com a resultat que la situació es normalitzi i que els veïns que paguen religiosament el rebut de la llum, en tinguin les 24 hores del dia. Com hauria de ser normal. Algun dia pot saltar la llum, però no amb el nombre ni amb la intensitat anterior.

Parlem més en detall del sector oest. Dels barris de Sant Joan i del Culubret, on hi ha una problemàtica coneguda i enquistada en el temps. Quina radiografia en fa vostè i com es combat?

És una situació endèmica. No fa quatre dies que parlem de la zona oest. Quan vaig entrar per primera vegada de regidor em van donar l'àrea de Participació Ciutadana i la del barri de Sant Joan. La meva posició personal es coneix bé i coincideix amb propostes d'altres grups municipals. Però falta valentia a l'hora de voler aplicar-les.

Valentia per part de qui?

Valentia de determinats grups municipals. Nosaltres ara som set regidors al govern i les decisions s'han de prendre amb majoria. I quan prens una decisió que trenca amb la dinàmica existent, hi ha gent que no hi està d'acord. Per interessos varis. En un altre mandat, quan érem dotze i teníem majoria, vam fer un conveni amb l'Agència Catalana de l'Habitatge i vam portar a judici totes les persones que estaven en situació irregular en aquelles famoses quaranta-quatre cases. Perquè en aquest sector de la ciutat cal incidir des de tres branques: hi ha la vessant de la pedagogia i de l'educació però també hi ha d'haver la part coercitiva i, també, la urbanística. Semblava que en dècades anteriors, aprofitant que s'hi feia l'estació del tren d'alta velocitat, aquella zona s'ennobliria. I al contrari, s'està degradant perquè falta valentia.

Vostè ha fet afirmacions contundents i ha arribat a dir que aquesta zona és un supermercat de la droga i que cal un enduriment del Codi Penal.

I aquestes afirmacions me les tiren per la cara. Però és el que penso. Hi va haver grups polítics que van voler fer creure a la gent de la zona oest que els estava estigmatitzant. Però el primer que cal fer és admetre que hi ha un problema i, tot seguit, abordar-lo. Figueres està al costat de la frontera. I la gent que vol comerciar amb aquest tipus de substàncies va allà on les penes són inferiors. I les va a vendre a França o al nord d'Europa, on el preu es multiplica per dos o per tres. És la llei de l'oferta i la demanda. I hem de fer que Figueres no sigui un territori amable per al cultiu de la marihuana.

Parlava també dels bars i locals conflictius. Vostè ha demanat assumir competències de la Generalitat per tenir potestat per tancar-los. L'única via és assumir funcions d'altres? Ho dic perquè l'Ajuntament deu tenir prou feina.

I tant. No hauria de ser la via. Però sap per què ho hem fet? Perquè nosaltres coneixem més bé el territori. Jo li podria fer una radiografia mental dels bars que causen problemes a la ciutat. I aquesta proximitat la té l'administració local, no el govern de la Generalitat. I considero que podem ser molt més eficients a l'hora de complir aquesta competència.

Parlem ara de la neteja, un servei que ha generat molt de debat. Hi ha molts sectors que afirmen que Figueres és una ciutat bruta. Hi coincideix?

Miri, l'alcalde té dos ulls. L'alcalde veu que la neteja no és la idònia que hauria de ser. O si ho vol dir d'una altra manera, Figueres no està prou neta. O si vol, Figueres està bruta. Però ens hem de remuntar a l'any 2001, quan es signa el contracte en unes condicions que segurament no tocaven i amb una vigència de quinze anys. Es va entrar en pròrroga i vull recordar que en aquell moment nosaltres estàvem en pacte amb el PSC i, curiosament, vam trencar el pacte quan estàvem a punt de votar en el ple el canvi del contracte de recollida. I allò que uns dies enrere al PSC li semblava de color rosa, amb el pacte trencat ja no li semblava gens bé. I aquí torno a denunciar la deslleialtat d'alguns, posant a davant els interessos partidistes enfront dels interessos de la ciutat. Cal que es produeixi el canvi d'empresa perquè les màquines ja estan amortitzades i obsoletes i el contracte ens costa més diners perquè hem d'anar a contractar maquinària de fora.

Decideixen privatitzar aquest servei i un cop fan tots els passos, empreses que participen al concurs l'impugnen. Tot i això, decideixen tirar-ho endavant. Tenen garanties que el canvi d'empresa es farà sense problemes i en breu?

No hi ha garanties i hi ha l'esperança. Les garanties ens les dona la secretària, que és una jurista de reconegut prestigi i ens diu que optem per aquesta via. Ella dona suport a les decisions preses pels tècnics i ens diu que davant aquesta impugnació, que pot ser procedent, perquè als tribunals tot pot succeir, ella considera que hem d'anar a totes. I què pot passar? Doncs, en el millor dels casos, que el Tribunal Català de Contractes dictami favorablement i passem a l'adjudicació i que el nou contracte sigui una realitat en els propers mesos. Però el vent es pot girar en contra i en el pitjor dels casos aniríem a l'inici de la licitació. Però l'alcalde no es tira a la piscina si no hi ha aigua.

Què ha d'aportar aquesta nova empresa? En què es visualitzarà el canvi?

Significarà un gir radical. Una renovació total dels contenidors de la ciutat, de les papereres i, sobretot, maquinària nova i més eficient i que portarà un canvi molt ostensible en el dia a dia de la ciutat.

Dades recents apunten que un 47,8% de la població figuerenca està classificada en risc d'exclusió social, més del doble de la mitjana de Catalunya. Són dades que impacten.

No m'agafaria tan literalment aquest informe perquè el llindar del qual parla es podria debatre molt. Però sí que és veritat que Figueres ha patit els estralls de la crisi que ha provocat un empobriment progressiu de la població. Estem fent un esforç des del pressupost municipal i si al 2012 invertíem 1,8 milions en serveis socials, en el 2018 ja superàvem el llindar dels 3. Sí que és veritat que hi ha la sensació, i no m'agradaria que amb això se'm titllés de populista, que les ajudes socials no arriben sempre a qui les necessita. També hi ha molta gent que pateix la pobresa en silenci. El que proposo és continuar apostant per la vessant social però hem de millorar els mecanismes de control i atorgament d'ajudes perquè vagin realment a la gent necessitada.

Com està el traspàs de l'avinguda Salvador Dalí, ara en mans de l'Estat?

No nego ni corregeixo decisions que havien pres governs anteriors, en aquest cas Marta Felip. Però m'agradaria estudiar el tema amb deteniment. Perquè vull valorar pros i contres. Tenir la titularitat és molt beneficiós a efectes de mobilitat i per prendre decisions. Però també hem de mirar els contres. I quan es va prendre aquest acord els compromisos de l'Estat eren uns, i no només fer una rotonda a la plaça del Sol. Jo recordo que n'hi havia d'altres. I també cal valorar que el manteniment requereix molta inversió. Perquè l'asfaltatge d'un tram de via com l'avinguda Salvador Dalí suposa un desembutxacament molt important. Per tant, és un tema que vull estudiar amb tranquil·litat i ara està aparcad.

El nou pavelló és el gran projecte presentat en aquest mandat. Hi haurà alguna partida en el pressupost d'enguany?

Cal reconèixer que, com a equipament esportiu, és una necessitat perquè hi ha un dèficit en aquest sentit. Però també serà una eina social. L'esport, en una ciutat com Figueres, on hi viuen un centenar de nacionalitats diferents, ha de ser una eina fonamental de cohesió. I sí, en el pressupost hi haurà una partida de poc més d'un milió d'euros. I, a part, abans començaran les obres prèvies de soterrament de les línies, que té un pressupost d'uns 400.000 euros.

Es presenta com a alcaldable de Junts per Figueres. Té pensat fer una sacsejada a la llista o incorporarà cares conegudes com, per exemple, els exregidors d'Unió?

S'ha de valorar cas per cas. No he descartat a ningú encara. Ara ens hem de centrar en el que toca, que és governar. Ja li dic, però, que hi haurà sorpreses i renovació. Però aquesta transició ha de ser pacífica i ordenada. I si s'han de prendre decisions traumàtiques, doncs em tocarà prendre-les

Publicat a:

- El Punt Avui. Girona 03-03-2019, Pàgina 14
- El Punt Avui. Nacional 03-03-2019, Pàgina 16

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1562832-figueres-no-pot-ser-un-territori-amable-per-al-cultiu-de-mari-huana.html>